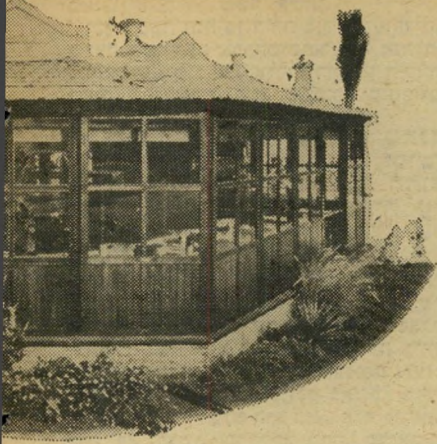

אחרי שהרסו את תל-אביב הישנה, מקי

מה ההבדל בין עיר גוססת לעיר גוססת?

יש סימן היכר אחד, המתיר החלפת אות במילה. עיר שנסגרים בה מקומות בילוי ומיפגש, היא עיר גוססת. כמו שהיתה תל-אביב במרוצת העשור האחרון, כשנרצחו חיי הלילה שלה ומועדונים, דיסקוטקים ומיסעדות, נסגרו בזה אחר זה. והנה, לעת בלותה, היתה לה לתל-אביב, שוב עדנה.

משהו מתחיל לזוז בעיר הזאת והיא כמו מתחילה לפרוח מחדש, בתחום הכי לויים והחיים החברתיים. אחד הסימנים לכך היתה הפתיחה החגיגית, שנערכה השבוע למיסעדת תל-אביב הקטנה, באזור הבידור החדש בצפון העיר, ברחוב יורדי-הסירה.

זו היתה חגיגה שהזכירה את ימיה הטובים של העיר. המאורע היה אומנם

כל העיר

כימעת היתה בפתיחה החגיגית של מיסעדת מאנדיס קאנדי החדשה בתל-אביב, שנבנתה בתיפאורת ובסיגנון של תל-אביב הקטנה. בתמונה נראים חלק מאורחי מועדון הוראייטי, ששילמו 150 ל"י לכרטיס.

קאנדי

בסך הכל פתיחה של מיסעדה, אבל הוא נערך כאילו מדובר בהצגת-בכורה הוליוודית, או בחגיגת-חתימה במישפחת הי מלובה.

מול אורות הזרקורים והבהקי המצלמות החייצבו יפהפיות העיר ונערות-הוורר שלה לצד יקירי העיר ומכובדיה, שיכלו להרשות לעצמם לשלם 150 ל"י לכרטיס כדי ליטול, עליזים ומתרוננים, חלק במאורע. ההכנסות הוקדשו למועדון ווראייטי הישראלי, שבי הסותו נערך המאורע, ואם מישהו חיפש סיבה לכל הטרור, הוא יכול היה למצוא אותה, מייד ובנקל, במקום עצמו.

בסך הכל מיסעדה, אבל עם הרבה סיגנון ודימיון ושאר-רות, שיש בהם כדי להפוך אותה מסתם בית-אוכל לזולנים ומגיש-קבלות ל"מקום" של ממש, אחד מאותם מקומות הקובעים את קצב החיים של עיר.

בית קטן ומיושן בקרן הרחובות הירקון ויורדי-הסירה, שופץ ונבנה מחדש בסיגנון תל-אביב הקטנה. עיצוב-הפנים, שנעשה בידי אישה-התפאורה ותיאטרון-הבובות אריק סמית, הוא חגיגה לעיניים. מאבירים של שוקי-הפיש-שפים, עציצים תלויים באוויר ומודעות פירסומת אוטנטיות מלפני 50 שנה, יצר אריק סמית מקום מקסים שהנוסטלגיה מרחפת בו באוויר.

פירסומת לסיגריות מטוסיאן; מודעות על הפלגות באוניה פולוניה או על הצגת הסרט מסתרי פאריס בראינע שברחוב יפו; תמונות מראשית המאה במיסגרות-יעץ פשוטות, מיוודות ישנות, כלי-נחשת

מאנדי

רייס-דייוויס-שאוּלי, שעה שמה נקרא גם בית-האוכל, על רקע מודעות מימי תל-אביב הקטנה, המעטרת את קירות המיסעדה החדשה.

מחשוף

גם אורחי ערב-הפתיחה החגיגית של המוסד, שהוקם באזור נמל תל-אביב הישן, התאימו את עצמם לסיגנון המקום. כמו אורחת זו — שבאה עם מחשוף מימי תל-אביב הקטנה. אורחת בולטת אחרת בערב היתה רות דיין.

מכבי-האש

האורקסטרה של מכבי-האש בתל-אביב (למטה) ניגנה בפתיחתו החגיגית של המוסד החדש, כשמארחות במחשופים נדי-ביס (למעלה) קיבלו את אורחי הוראייטי.

רובינא והטראנטע

שהזכיר לה את ימי נעוריה בתל-אביב. השאירה גם היא טביעת-יפ בבוטון, כשעזרו

בדוני תל-אביב שלשנות הארבעים, כשכבר לא היתה כל-כך קטנה, ניצחו על התוכנית האמנותית. בתמונה: הזמרת הוותיקה טובה (הכול המיטפחת) פירו, והצמד רפאל קלצ'קין ומנשק'ה בהרב שהופיעו יחדיו בטיילת בימי ילחמת-העצמאות, שם שרו את "האמינו יום יבוא" ואת "בערבות הנגב".

היו זמנים